ἀνύστοισιν

χείλος ἀν αὐτύστοισιν· ἄπαν δὲ πίδωμ ἐλήκ

ξυνοῦ χου ὀξέ βοῦσι

ἀν δρὸς ξ ἀμ οδοκέ ὀλίγα κλαζοισιν ἐ οσσοῖς,

οἱ ἀνθιεῖς ἀγρέ κατὰ πρόσωπ

ὡς οἵ γε θρεπτῆρος ἐν ἀντίοις χομένοις,

ἀφόσιμοι πηδῶσι χορευτικὴ

[ηθόσιμο] θρώσκουσι χοροτύπον ὡς τὰν ἀκύκλον

ἀνθιέας βρώσεσιν πυκνοτίαις πιαίνων

τοὺς δ' ἄλι ἀκ βρώμησιν ἐπασσυτρήσιλι παίνων

ἀπτέται αὐτῶν· ἀπὸ χειρός· ἐξαπλῶν

χειρίτε πιψαύει· χειρὸς τὰ ποδωρατιταίνων,

πρῶον ποιεῖ τῆ ἀνθίων εὐθέ ὦ ἄλιεῖ καθὰ δεσσότη·

πρηὺν ἐφίλον ἦτορ· ἀφ' ἡδέοι ἠὐτὰν ἀκτί,

εὐπεθοῦσι δακτύλω

πεθόνται· καὶ χειρὸς ὁ πηνεύσεις μύωπι

εὐκόλως· ὁ ἄλι ἀκ τῆ πρύμνη

εἴμφα δια ἴσοισιν ὁ δ' ἄλιος νηὸς ὁ πίσθε·

ἐμπροσθ ἐν πρῶ πλησίς γκε

ἄλλοτε δὲ πρόσω· ποτὲ ὄσχε δὸν ἠπείρω,

ἐθεᾶ καθὰ

πεμπεδὲ ξιτρῆν τοὺς δ' ἔψαι ἠὐτε παῖδι

διδασκαλ' φονήσασι παλαίστρας

ἀνδρὸς ἐπιφρόσιμοισι· παλαισμοσύνης κατὰ χώρ·

ὧδε καὶ ὧδε ὁρμῶντ

τῆ καὶ τῆ θεύοντας ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύσει·

ἀλλὸ τε οἴκομι δῆς μὲν ἄλις· θήρη δὲ μέλεται·

δήσας ἀριστρᾶ

δὴρ ἀτὸ θόρμι κύμη ἀνανάμη χειρίλαι κ